

הידעתם? בשנותיה הראשונות של המדינה הובאו: פרות מהולנד. בהמות עבודה מקפריסין. את בעלי החיים הביאו ארצה באניות.

משה זיידלר ז"ל, חבר קיבוץ קרית-ענבים ניספה בליל 31 דצמבר 1948, בהתרסק מטוס של חברת פאן-אפריקאן בצלע הר ארגנטאריו, הר קטן מצפון לרומא.

אנדרטה לזכר הניספים נחבאת בין העצים ליד מנזר בשם: **Monastero Padre Passionisti** Friary of the Passionists in Monte Argentario (Grosseto) על אותו הר - מונטה ארגנטאריו. על גדר המנזר, קיים שלט של משרד הביטחון, בעברית ובאיטלקית. השמות כתובים בעברית ובאנגלית. בין הניספים ניתקלתי בשם: משה זיידלר קרית-ענבים. כל הנורות הזוהרות זהרו בתאי זיכרוני. איך? הכיכד? מקרה? ולא ידענו? אצלינו במושב חי וגר משה'לה זיידלר. כאן נולד וכאן הקים את ביתו ומשפחתו. ההורים חנקו ז"ל ומרדכי יבלח"א, הגיעו מקרית-ענבים. בצוות המטוס היו טייסים של חיל האוויר, צוות אויר, ועוד אזרחים. גם שמו של פרופסור פרקש ז"ל, מוזכר. בשובנו הביתה, התקשרתי למרדכי. מרדכי בקול צלול, ענה לשאלתי: "במה מדובר?" סיפרתי בהיסוס. "מרדכי חזרתי מאיטליה. מצאנו אנדרטה במונטה ארגנטאריו. השם משה זיידלר קרית-ענבים, מופיע בין הניספים. סליחה שאני שואלת: מה הקשר?" "כן, זה אבא שלי. ז"ל." מכאן התגלגלה השיחה על הסיפור כפי שזכור למרדכי. רציתי לשמוע עוד. להביא את הסיפור לטובת המשפחה, הדורות הבאים, וההיסטוריה של עם ישראל. באינטרנט אין שום איזכור. חיפשתי לפי שם המקום אין שום מידע. לא בעברית, לא באנגלית ולא באיטלקית. חיפשתי את שמו, לא מופיע דבר. פניתי לחברים שמדריכים באיטליה. לחברים ששירתו באיטליה ואין יודע דבר. ידעתי שמרדכי יהיה המקור המהימן לסיפור.

מרדכי זיידלר ותמונת הוריו: משה וצפורה

20.11.2019

קבענו לבקר את מרדכי ולשמוע מפיו מידע נוסף. מרדכי חיכה לנו בסלון הבית כשהוא ישוב בכורסה. מחובר לחמצן. מרדכי היה מוכן לסיפור. הבאנו צילומים של המציבה. סיפרתי למרדכי שמצאתי רק כתבה אחת בא הזכר כי הוא השתתף בהלוויה באיטליה. מכאן דבריו של מרדכי. מאז קום המדינה הביאו פרות מהולנד. במימון הסוכנות ובליוי חקלאים ישראלים. אביו משה, ניהל את הרפת של קרית ענבים. כבר שנים. לפניו יצאו שליחים במשימות כאלה. אביו היה צנוע ולא נדחף. הגיע תורו ויצא למשימה. צירפו אותו ועוד חבר ממעלה החמישה לטיסה זו. המטוס היה בטיסה לארה"ב. עצר כמה פעמים בדרכו לתדלוק. השניים היו עתידים לרדת בהולנד ולשוב ארצה באניה עם הפרות..טיסה זו שהסתיימה בטראגדיה ביטלה משימה זו. למעשה דחתה השלמתה.

באותה עת, שהה מרדכי במסגרת פעילות ה"פל-ים" באיטליה במחנות המעפילים. הגיעו אליו שליחים והודיעו לו על האסון. העמידו לרשותו מונית שהסיעה אותו לאתר האסון. הוא עם שליחים נוספים, שוכנו במנזר הסמוך. מאחר והיה שבוע גשום, המטוס לא נשרף. ארונות המתים היו מסודרים בחדר גדול במנזר. נערכה הלוויה מכובדת מאד. כל החנויות בעיירה הקטנה נסגרו. מרדכי מציין כי לקח הרבה זמן עד להעברת הארון ארצה. משה זיידלר ז"ל הובא לקבורה בבית העלמין של קרית-ענבים. כתבה קצרה בעיתון מינואר 1949, מצוין כי בנו של זיידלר ז"ל - כנראה מרדכי חברנו, השתתף בהלוויה הממלכתית שנערכה באיטליה. בעיירה הסמוכה אורבטלו, כל הניספים הישראלים הועברו על ידי שגרירות ישראל ברומא לישראל. חמישה אנשי צוות שניספו במטוס, הועברו לדרום אפריקה על ידי נציגותם ברומא.

משה זיידלר ז"ל, הגיע ארצה מרוסיה בשנת 1921, על האניה "רוסלאנד". שזכתה לתואר "מייפלואאר של הציונות".

הקבוצה הובאה לקרית ענבים. איתם היו כמה קבוצות. היתה קבוצה שיועדה לחולדה. ההורים משה וציפורה נישאו בקרית-ענבים ונישאו במשק. מרדכי –בנם הבכור- נולד בארץ בשנת 1923. את חנק'ה הכיר בקרית-ענבים. הגיעה מפולין ללא משפחה, בשנת 1950. מרדכי מציין שהיתה זו אהבה ממבט ראשון. לאחר שנולדו הבנות אסתר'קה וציפור (ציפורה), הבינו שרצונם לצאת מהקיבוץ. היה זה בזמן שקלטו משפחות מקיבוצים שונים שעזבו קיבוציהם בשנות המשבר בתנועה הקיבוצית. כך הצטרפו חנקה ומרדכי זיידלר למושב בני-עטרות. שנת 1953 אולי 1954. הבן מויש'לה נולד במושב. לשמחתינו הקים את ביתו במושב. גם הבנות גרות באזור המרכז. מרדכי עבד שנים בחברת אל-על במחלקת כוח-אדם. בעיקר עם צוות אויר. מרדכי מציין שלמרות טיוליהם הרבים באירופה, לא ביקר באתר האסון שם נהרג אביו. מרדכי אוהב לספר. אוהב לארח חברים. נהנה מקריאה מהקשבה לרדיו וצפיה בטלוויזיה. הבטחנו לחזור. ואכן נעשה זאת.

הרבה בריאות. תודה רבה על הסיפור המרתק והמרגש. חיה ויחיעם שרון, בני-עטרות